

A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette a felperessel szembeni gondossági kötelezettségét, mivel nem jelentette be időben a Kombinált Nomenklatúra közeljövőben történő, ismételt módosítását. A Bizottság a megtámadott határozat kibocsátásakor olyan körülményekből indult ki, amelyek valójában nem álltak fenn. Ezáltal a Bizottság a felperes kárára megsértette az ebben az esetben fennálló mérlegelési jogkörét. Végül a felperes azt állítja, hogy sem nyilvánvaló hanyagsággal, sem csalási szándékkal nem járt el.

- (¹) A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 1995. december 22-i 3009/95/EK bizottsági rendelet (HL L 319., 1. o.).
- (²) A Közösség által a GATT XXIV. cikkének (6) bekezdése alapján folytatott tárgyalások eredményeivel összhangban Ausztria, Finnország és Svédország Európai Unióhoz történő csatlakozása után alkalmazandó vámtételek megállapításáról szóló, 1995. december 22.-i 3093/95/EK tanácsi rendelet (HL L 334., 1. o.).
- (³) A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.).

A Németországi Szövetségi Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 27-én benyújtott kereset

(T-314/04. sz. ügy)

(2004/C 262/87)

(Az eljárás nyelve: német)

A Németországi Szövetségi Köztársaság, képviseli: Claus-Dieter Quassowski és Christoph von Donat, 2004. július 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottságnak a Regionális Politikai Főigazgatóság 2004. május 17-i levelével közölt határozatát annyiban, amennyiben az Európai Regionális Fejlesztési Alapból való közösségi részesedést az Észak-Rajna-Vesztfáliának a 2. célkitűzés alapján 1997–1999-re engedélyezett programban (ERFA. 97.02.13.005. sz./ARINCO 97.DE.16.005. sz.) 319 046 236,76 euróra csökkentette és a német hatóságok részére az 5 488 569,24 euró maradványösszeg kifizetését elutasította;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes kifogást emel az EK 230. cikk alapján a másodlagos közösségi jog és az általános jogelvek megsértése, a Bizottság

téves értékelése, továbbá a megtámadott határozat indokolásának hibája miatt.

A megtámadott határozatban a Bizottság az Európai Regionális Fejlesztési Alapból való közösségi részesedést az Észak-Rajna-Vesztfáliának a 2. célkitűzés alapján 1997–1999-re engedélyezett programban (ERFA. 97.02.13.005. sz./ARINCO 97.DE.16.005. sz.) 319 046 236,76 euróra csökkentette és a német hatóságok részére az 5 488 569,24 euró maradványösszeg kifizetését elutasította. A csökkentés háttere az, hogy egyes intézkedéseknél a programot kevésbé vették igénybe, más intézkedéseknél nagyobb volt az igénybevétel az indikatív pénzügyi tervhez képest. A kiegyenlítés nem a program meglévő prioritásai között történt, hanem az egész program szintjén.

A Bizottság álláspontja szerint csak az intézkedések között lehetséges az átcsoportosítás (transzfer), a prioritások átrendezésére nincs mód, illetve ez utóbbinál előzetesen egy új bizottsági döntésre lett volna szükség. Ez vonatkozik a már engedélyezett program keretén belüli olyan, ténylegesen nagyobb kiadásokra is, amelyekhez nem kapcsolódik egy, az ERFA-részesedés emelésére vonatkozó kérelem.

A német szövetségi kormány az átcsoportosításokat indokoltak tartja. Érvelése szerint a kisebb összegű átcsoportosítások a közösségi támogatási célok jobb elérését szolgálják. Nincs ok a csökkentésre. Különösen nem indokolt a már engedélyezett ERFA-részesedés csökkentése azon az alapon, hogy az illetékes hatóságok és szervek Észak-Rajna-Vesztfália tartományban a program indikatív pénzügyi tervét a Közösségek strukturális beruházásai tekintetében – a 2. célkitűzés alá eső területeken – 1997. január 1-jétől 1999. december 31-ig terjedő időszakban rugalmasan kezelték. Ebből a szempontból a kifizetendő maradványösszeg csökkentése a közösségi jogba ütközik.

A német szövetségi kormány úgy érvel továbbá, hogy azáltal, hogy a Bizottság akkor sem engedélyezi a rugalmasságot a prioritások szintjén, ha egy támogatási időszak végén a Bizottság formális engedélye már nem szerezhető be, a tagállamok és az illetékes helyi hatóságok és szervek mozgásterét célszerűtlenül leszűkíti.

A Wam spa által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 2-án benyújtott kereset

(T-316/04. sz. ügy)

(2004/C 262/88)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Wam spa, képviseli: Ernesto Giuliani ügyvéd, 2004. augusztus 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának 2004. május 19-i C(2004) 1812. sz., az Olaszország által a Wam spa-nak 1995 és 2000 között nyújtott állami támogatásokra vonatkozó határozatát, mivel a Wam spa ezen támogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetőnek tartja és nyilvánítja;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Morton Machine Company Limited panaszának benyújtását követően a Bizottság úgy határozott, hogy megindítja az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében szabályozott vizsgálati eljárást az Olaszország által a Wam spa részére 1995 és 2000 között nyújtott két könnyített hitel ügyében. A megtámadott határozatban a Bizottság ezen intézkedéseket állami támogatásoknak, és mint ilyeneket a közös piaccal össze nem egyeztethetőnek értékelte, mivel azok sértik az EK-Szerződés 87. cikkét.

Állítása alátámasztására a felperes a következő jogalapokra hivatkozik:

- A Bizottság működése során megsértette a pártatlanság, önállóság, függetlenség, méltányosság és semlegesség elveit, amiért a Morton Machine Limited panaszát nem objektív módon kezelte és ennek értelmében, továbbá indokolás nélkül elutasította a Wam spa javaslatát az általa a hitel megítélése időpontjában alkalmazott piaci kamat, valamint a kérdéses két könnyített hitel esetén alkalmazott kamat közötti különbség visszaállítására.
- A Bizottság megsértette vagy tévesen alkalmazta az EK-Szerződés 87. cikkét, amikor a közösségen belüli kapcsolatok versenyhelyzetének torzítására alkalmas eszközökként a közös piaccal össze nem egyeztethetőnek ítélte a Wam spa részére nyújtott támogatásokat annak ellenére, hogy a Wam spa és a Morton Machine Limited egyáltalán nem áll versenyben azóta, hogy a Wam spa nem gyárt és forgalmaz ipari keverőgépeket, és hogy a Wam Engineering Limited nem a Wam spa leányvállalata, hanem önálló társaság, amelynek Angliában van a székhelye, és amelyre az angol rendelkezései az irányadóak.
- A Bizottság megsértette az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdését, amikor a Wam spa-nak nyújtott állami támogatást jogellenesnek ítélte egy olasz törvény, mégpedig a Bizottság által a közösségi jogszabályokkal összeegyeztethetőnek nyilvánított 1981. július 29-i 394. törvény alkalmazásában, vagy pedig és mindenképpen megsértette a jobbiztonság közösségi elvét, mivel a Bizottság nem fogadott el semmiféle szabályozást az EU-n kívüli országok piacainak megnyitásával kapcsolatos támogatásokra vonatkozóan.
- A Bizottság megsértette, vagy legalábbis tévesen alkalmazta az EK-Szerződés 87. és 88. cikkét, amikor a nyújtott támogatások jogalapját be nem jelentettnek tekintette, a támogatásokat pedig – kizárólag a hiányzó bejelentés miatt és nem

egy megfelelő érdemi megítélés alapján – a közös piaccal össze nem egyeztethetőnek nyilvánította.

- A Bizottság megsértette az EK-Szerződés 87. cikkét, valamint a 69/2001/EK rendelet 2. cikkének b) pontját, amikor exporttámogatásokként, és mint ilyeneket, a „de minimis” szabály alkalmazási köréből kizártakként értékelt olyan támogatásokat, amelyek exportált termékekhez egyáltalán nem, csupán az EU-n kívüli piacok megnyitásának egyszerű kísérletéhez kapcsolódnak.

A felperes több vonatkozásban hivatkozik az iratok indokolási kötelezettségének, valamint az igazság, méltányosság és gondos ügyintézés elveinek megsértésére.

A Dán Királyság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 3-án benyújtott kereset

(T-317/04. sz. ügy)

(2004/C 262/89)

(Az eljárás nyelve: dán)

A Dán Királyság, képviseli: Jørgen Molde meghatalmazott, segíti: Peter Biering és Kim Lundgaard Hansen ügyvédek, 2004. augusztus 3-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. május 19-én hozott határozatát, amely Dániának a TV2/Danmark javára tett intézkedéseire vonatkozik;
- vagylagosan: semmisítse meg a Bizottság 2004. május 19-én hozott határozatát, amely Dániának a TV2/Danmark javára tett intézkedéseire vonatkozik, a határozat 2. cikkét illetően;
- vagylagosan: semmisítse meg a Bizottság 2004. május 19-én hozott határozatát, amely Dániának a TV2/Danmark javára tett intézkedéseire vonatkozik, a határozat 2., 3. és 4. cikkét illetően; és
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság a megtámadott határozatban megállapította a TV2/DANMARK-nak 1995. és 2000. közt nyújtott, licenccdíjak és más intézkedések formájában megnyilvánuló támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, 628,2 millió DKK kivételével, amely a Bizottság véleménye szerint tiltott állami támogatásnak minősül, és amelyet a Dán Királyság köteles visszafizettetni a TV2/DANMARK A/S társasággal.